

nøgne i fremmede Mænds Arme. I Sandhed et godt Eksempel! Saa vidt er det jo nemlig kommet, at der i vore Dage er Moder ogsaa for Hjærtets Følelser — ganske som for Hatte og Støvler! Kyskhedens Fordringer, Blufærdighedens Krav stilles ikke længer af Stemmer i Menneskenes eget Bryst men foreskrives for Sæsonen af Skrædderlavet i Paris! ... Eller se paa de opvoksende Mænd, paa disse Ynglinge, hvis Fremtidsbestemmelse det er at være det store Folks Lærere, Ledere og Dommere! Inden de har naaet Tyveaarsalderen, har de fleste af dem opgivet enhver højere og ædlere Stræben og kastet enhver Tro paa Livets sande, bærende Magter overbord. De har jo lært, at Samfundet kun fordrer af dem et ulasteligt Ydre, en korrekt Optræden, et forbindtligt Smil; at et stivet Skjortebryst er det Skjold, der gør dem usaarlige i Livets Strid; at et vel friseret Haar, smukke Klæder og en snoet Knebelsbart — det er de Midler, der fortrinsvis behøves for at sikre sig en smuk og lysende Fremtid! En „haabefuld Yngling“ — det vil sige den, der viser sig lærvilligst i Samfundets Hykleri, medens „Familiens Sorg“ er Navnet paa den, hvis hele Natur oprøres mod denne Samfundsorden, og som med Hænder og